

ΕΣΤΙΑ

3220481-2, 3230650, 3220631, Φάξ 3243071

24 ΣΕΠ. 1997

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΑΤΡΕΙΔΩΝ

Τὸ ζοφερὸ σκοτάδι τῶν ἀνόμων ἀνθρώπων παθῶν: Ἡ ἄκρατη φιλοδοξία, ὁ ἐρωτικός παροξυσμός ποῦ ὀδηγεῖ στοὺς φόνο, ἢ ματωμένη ἐκδίκηση... Εἶναι μερικὰ ἀπὸ τὰ ἀκραία πάθη ποῦ σφραγίζουν ἀνεξίτηλα τὸν κύκλο τῶν τραγωδιῶν ποῦ ἀναφέρονται στοὺς Ἀτρεΐδες. Πόσον αὐτὴ ἢ καταραμένη ἀπὸ τοὺς θεοὺς "φάρα" στάθηκε πηγὴ ἀνεξάντλητη ἐμπνεύσεως γιὰ ποιητὲς καὶ πεζογράφους, ἀπὸ τοὺς μεγάλους τραγικούς στοὺς σύγχρονους συγγραφεῖς καὶ μελετητὲς τῶν ἀρχαίων κλασικῶν κειμένων εἶναι πλατιά γνωστό.

Ἀπὸ αὐτὸν τὸν κύκλο ἔχει ἐμπνευσθῆ "Τὸ τέλος τῶν Ἀτρεΐδων" ὁ Ν. Χουρμουζιάδης, "μιὰ σύνθεση ἀποσπασμάτων ἀπὸ τὶς τραγωδίαι τοῦ Εὐριπίδη"

Ἡ σύνθεση εἶναι σὰν ἀρχικὴ σύλληψη ἐπιτυχῆς, μ' ὅλο ποῦ αὐτὴ ἢ ἀποσπασματικὴ παρουσίαση ἀποδυναμώνει τὸ "δραματικὸ πάθος", -ὅπως θὰ μπορούσα νὰ χαρακτηρίσω- καὶ τὴν ἐσωτερικὴ δονούμενη ἔνταση τῶν ἡρώων.

Ἡ ἀνήσυχη "Πειραματικὴ Σκηνὴ" τοῦ Γιάννη Καλατζόπουλου, ἐπεχείρησε νὰ τὴν παρουσιάσῃ στὴν Ἀθήνα καὶ στὶς ἐπαρχίες, στὸν κύκλο τῶν θεατρικῶν ἐκδηλώσεων τοῦ πληθωρικοῦ ἐφετινοῦ καλοκαιριοῦ. Συμπαθέστατη ἢ πρόθεση, ἀλλὰ ἐξαιρετικὰ δύσκολο τὸ ἐγχείρημα. Οἱ ἥρωες ποῦ "ἀναβιώνουν" στὴ θεατρικὴ σύνθεση τοῦ Γ. Χουρμουζιάδη εἶναι "στοιχειωμένοι" ἀπὸ μεγάλες καὶ ἀξέχαστες ἐρμηνεῖες ἔνθεων ἠθοποιῶν. Δὲν προσεγγίζονται εὐκόλα μόνον μὲ τὴν ἀγαθὴ πρόθεση. Εἶναι ἀμείλικτοι γιὰ ὅσους, "ἀμύητοι καὶ ἀνώριμοι" φιλοδοξοῦν νὰ ταυτισθοῦν μαζί τους καὶ νὰ βιώσουν τὶς ἀδυσώπητες φλόγες τοῦ Πάθους καὶ τῶν παθῶν τους.

Οἱ ἠθοποιοὶ ποῦ συνθέτουν τὴν "Πειραματικὴ Σκηνὴ" εἶναι νέοι καὶ ἄπειροι. "Ποιοῦν τὸ κατὰ δύναμιν", ἀλλὰ μὲ ἐλάχιστα ἱκανοποιητικὸ ἀποτέλεσμα.

Ὁ ἀποσπασματικὸς -ἔστω- λόγος τῆς Ἀρχαίας Τραγωδίας, ἀποδυναμώνει, κάποιες στιγμὲς, συνθλίβεται ἢ καὶ δὲν ἀκούγεται. Εἶναι πολὺ ὠραία τὰ φιλόδοξα ἐγχειρήματα σ' αὐτὸν τὸν ἱερὸ καὶ ἀπαιτητικὸ χῶρο, ἀλλὰ "οὐ παντὸς πλεῖν ἐς Κόρινθον".

Στὸ πολὺ σχετικὸ, ἔστω καὶ ἄκρως συμπαθὲς σὰν πρόθεση ἀποτέλεσμα, συνέβαλαν "κοινὴ εὐθύνη" καὶ τὰ ἄλλα στοιχεῖα τῆς παραστάσεως. Τόσον τὰ πενιχρὰ καὶ ἐκτὸς κλίματος κοστούμια καὶ ἡ ἀπρόσωπη σκηνογραφικὴ ἔνδειξη, ὅσον καὶ ἡ μουσικὴ ποῦ αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἦταν ἐνδιαφέρουσα ἀλλὰ καθόλου δὲν ἔδενε μὲ τὴν παράσταση μὲ μόνον ἐξαίρεση τὸ θέμα ποῦ συνόδευε τὴν γαμήλια προετοιμασία τῆς Ἰφιγένειας.

Ὡστόσο, συμπερασματικά, θὰ συστήσουμε στὴν "Πειραματικὴ Σκηνὴ" καὶ τὸν ἐμπνευστὴ τῆς Γιάννη Καλατζόπουλο, ἄλλοτε "παιδὶ - θαῦμα" τοῦ Ἑλληνικοῦ Κινηματογράφου καὶ θεάτρου, νὰ συνεχίσουν τὴν ἀναζήτησιν καὶ τὴν προσπάθειά τους. Εἶναι ἐμφανὲς ἔντιμοι οἱ στόχοι τους καὶ εὐγενικὴ ἢ τόλμη τους, χωρὶς τὴ χυδαία πρόκληση ποῦ χαρακτηρίζει ἄλλες προσπάθειες ἐρμηνείας Ἀρχαίου Δράματος. Στὴν ἐφετινὴ περίοδο μάλιστα ὑπῆρξε ἢ ἀκραία ἔκφραση θράσους καὶ κυνισμοῦ μὲ τὶς ἀλλοπρόσαστες "Βάκχες" τοῦ Κρατικοῦ Β. Ἑλλάδος. "Ἄ ὄχι, τέτοιο πρόηγούμενο δὲν εἶχαμε ποτέ ἄλλοτε. Καὶ μάλιστα ἀδρότατα πληρωμένο ἀπὸ τὸν ἄτυχο "Ἑλληνα πολίτη καὶ παρουσιασμένο "χωρὶς αἰδῶ" στὴν Ἐπίδαυρο!

Ἡ προσπάθεια τῶν νέων παιδιῶν τῆς "Πειραματικῆς Σκηνῆς" ἂν μὴ τί ἄλο εἶναι ἐκτάκτως σεμνῆ... Καὶ ἐκτάκτως καλοπροαίρετη!